

roligt höra Mamma läsa det för oss alla, vid middagsbordet i Lördags, och sedan många gånger har vi hört det läsas. Måtte nu Farbror vara framkommen och ej behöfva frysa mer utan finna sig väl, men dock tänka på oss ibland. Vi tänka på Farbror alla dagar och fundera på hvar Farbror nu är då jag sitter här och skrifer. Lef väl goda saknade Farbror! och bed Gud för oss alla liksom vi alla säkert aldrig skola glömma att bedja Gud om allt godt för F(***)-bror Jag förblifver med vördnad o(***)-tacksamhet Farbrors Lydiga

10

Lotten.

39 O. H. Z. HÆGGSTRÖM – J. V. SNELLMAN 28.XI
1842

HUB, JVS handskriftssamling

Stockholm den 28 November 1842

20 Gode Farbror Snellman!

Nu vet jag, att Farbror icke drunknar i Finland, utan att Finland är ett land som Sverige, och att Farbror är hemma i det landet, likasom jag är hemma i Sverige. Der blifwa nu många Farbrors vänner glada, när de få se Farbror lyckligen och väl kommen tillbaka från sina långa resor utomlands. Pappa har ock sagt, att icke drunknar Farbror på hafvet i de stora vågorna, ty fartyget seglar öfver vågorna och förer Farbror väl och lyckligt fram till Farbrors hem, och Farbror Arwid sade i Lördags, att Farbror Snellman då redan – kunde vara hemma. 30 Kanske nu, när jag skrifer detta till Farbror Snellman, att Farbror Snellman också i Finland skrifer ett ord om mig till Mamma eller Pappa, ty Farbror kan aldrig tro, hvad jag blef glad, när Farbror nämnde mig i sitt bref till Pappa. Nu längtar jag att få höra, huru Farbror seglat öfver de stora vågorna på det hafvet, som Pappa kallar Östersjön och om det varit mycket farligt på det stora hafvet i det tjocka mörkret; under de mörka aftnarna, har jag knappt vågat att gå öfver gården till Pappa. – Kommer Farbror snart från Finnland?

Hugo,

40

Hugo ber mig säga Farbror att han och Iwar nu fått sig en galant källbacke att roa sig uti. Iwar ber så mycket hälsa Lilla Arwid äfven säger *alla* och *Åja* – Lef väl!!!

40 N. F. D. HÆGGSTRÖM – J. V. SNELLMAN 28.XI
1842

HUB; JVS handskriftssamling

50

Stockholm 28 November

Goda Farbror Snellman!

Wi blefvo mycket glada när vi fingo bref ifrån Farbror, men deremot

var det mycket tomt efter Farbror vid kaffe bordet i måndags och allt sedan. Nog har Farbror rätt deruti, att jag varit glad åt den varma fårskinnspelsen, som fick omsluta och värma vår goda Farbror Snellman; men då jag tänker på hur ruskit och kallt det är, samt huru svårt det måste vara att denna tiden vistas på hafvet, så är jag mycket ledsen goda Farbror lilla. Ingen är det nu som skickar efter pepparkakor och confection åt oss, ingen heller som är så god mot oss som Farbror. Mina tolfskillingar har jag gömt, ingen ingen skall taga dem ifrån mig. Då farbror kommer skall nog Farbrors tacksamma Nanna hafva dem kvar. Kom snart till oss igen, det är ej mer så roligt nu sedan farbror for. Måtte nu farbror vara framme och ej behöfva hafva tråkit mera. Jag längtar så mycket efter ett bref till som skall underätta oss om Farbrors lyckliga framkomst, till dess har vi fått lof att läsa på det vi nu har. Jag skall bedja Gud för Farbror morgon och afton och alltid, då jag tänker på Farbror Snellman som ock säkert någon gång kommer i håg sin tacksamma och lydiga

Nanna.

41 M. S. M. HÆGGSTRÖM – J. V. SNELLMAN 28.XI
1842
HUB, JVS handskriftssamling

Stockholm den 28 Nov. 1842.

Goda Farbror Snellman!

Ack! hvad vi alla sakna Farbror och hvad vi många gånger om dagen tala om farbror samt titta på flaggen om den visar god vind. Då pappa i Lördags kom ned för att äta middag och vi just slutat förrätten frågade pappa leende vänd till mamma: »Tänker du sofva middag min lilla gumma?» Vid denna fråga spratt mamma till, svarade nej, och såg forskande liksom vi alla på pappa, vid det mamma frågade tillbaka: hvarför ser du så glad på mig har du något fägnande för mig, har du väl bref från Farbror Snellman? I det samma drar pappa opp ur sin ficka ett stort bref, sågande till mamma: »Nå så läs då för oss alla och varen tysta barn.» Allas vår spända uppmärksamhet och glädje kan väl Farbror föreställa sig, men jag icke uttala. Wi greto, hörde, och skrattade emellanåt, då vi förnummo huru väl vår älskade Farbror Snellman uppfattat och beskrifvit oss alla, ett stort bevis på huru vi sysselsatt farbrors tankar och uppmärksamhet då vi haft den lyckan få vara i närheten hos vår goda, nu så *innerligt* saknade farbror Snellman. Tack för hvar glad stund farbror skänkte oss under sitt vistande i Stockholm, och, om jag ej alltid med den uppmärksamhet, som jag bort, uppfattat Farbrors önskningar och verkställt dem, med den noggrannhet, som mig tillkommit, så ber jag min goda Farbror tillräkna det mitt många gånger obetänksamma sätt att vara men – dock anhåller jag, af innersta hjerta, att farbror må vara öfvertygad om, huru tacksam jag alltid varit och är för alla de goda och vänskapsfulla lärdomar Farbror gifvit mig – att jag nu, då farbror är borta från oss, ofta tänker på dem, och att jag, alldrig kan glömma farbror så länge jag lefver! – Jag smeker min pappa nu som vanligt, under det jag gör honom många frågor om farbror; också hör han då *så gerna* på mig.